

Θέμα 1ο: Σάββατο 16/Κυριακή 17 Οκτωβρίου 2021

Η ΧΑΡΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλοι οι άνθρωποι ζητούν τη χαρά στη ζωή τους. Και την αναζητούν με διαφορετικούς τρόπους: Άλλοι συγκεντρώνουν χρήματα, καθώς θεωρούν ότι αυτά θα τους προσφέρουν μια άνετη, ξενοιαστεί, χαρούμενη ζωή, άλλοι διασκεδάζουν, πίνουν και ξεφαντώνουν, καθώς θεωρούν ότι έτσι χαίρονται και ξενοιάζουν. Η χαρά όμως αυτή που νιώθουν είναι παροδική αφού γρήγορα φεύγει και αισθάνονται έτσι ένα κενό. Και το ερώτημα μένει αναπάντητο: Που θα βρούμε την αληθινή χαρά και την ευτυχία;...

Πρόσφατα δημοσιεύθηκε σ' ένα περιοδικό η είδηση ότι «ένα από τα σπουδαιότερα σχολεία της Βρετανίας, το Wellington College, ανακοίνωσε ότι εισήγαγε από τον Σεπτέμβριο του 2006 στο πρόγραμμά του τη "διδασκαλία της ευτυχίας"... Το μάθημα αυτό απευθύνεται σε μαθητές 14-16 ετών, θα γίνεται μια φορά την εβδομάδα και, μεταξύ άλλων, θα διδάσκονται την τέχνη της θετικής σκέψης, της στωικής αντιμετώπισης των πραγμάτων και της άντλησης ικανοποίησης από την καθημερινή ζωή... Η παραπάνω απόφαση του σχολείου βασίστηκε σε Πανεπιστημιακές έρευνες που λένε ότι όχι μόνο ήλθε η ώρα να αναζητήσουμε την ευτυχία αλλά και να τη διδάξουμε. Ήδη 100 πανεπιστήμια των ΗΠΑ κάνουν τέτοια μαθήματα...»

Όστε λοιπόν ο δυτικός κόσμος ο οποίος χαρακτηρίζεται από τον υλικό πλούτο και την κοινωνική ευμάρεια έχει έλλειμμα ευτυχίας και προσπαθεί με ανθρώπινες τεχνικές και μεθόδους να κάνει τους ανθρώπους να ζουν ευτυχισμένοι! Ωστόσο η ευτυχία στη ζωή μας δεν εξαρτάται ούτε από την «θετική σκέψη» ούτε από όλα όσα λανσάρουν ως συνταγές οι «γκουρού της ευτυχίας» και οι «προπονητές ζωής» που έχουν γίνει μόδα στην Δύση. Η ευτυχία δεν μπορεί να βρίσκεται στα υλικά πράγματα, ούτε στις απολαύσεις, τις ψεύτικες χαρές της στιγμής και τις ηδονές, διότι όλα αυτά είναι προσωρινά και φθαρτά. Κάπου αλλού πρέπει να αναζητήσουμε την ευτυχία... Που;... Αυτό θα συζητήσουμε σήμερα.

ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο για να είναι ευτυχισμένος. Και μάλιστα αιώνια ευτυχισμένος και μακάριος. Γι' αυτό κι ο άνθρωπος έχει έμφυτο τον πόθο για χαρά και ευτυχία. Βέβαια μέσα στον παράδεισο οι πρωτόπλαστοι ζούσαν συνεχώς αυτήν την μακαριότητα, καθώς είχαν συνεχή επαφή με το Δημιουργό τους, την πηγή κάθε αγαθού.

- **Τι έγινε όμως μετά την πτώση;**

Με την πτώση εισήλθε η αμαρτία στην ζωή του ανθρώπου και χώρισε τον άνθρωπο από τον Θεό. Ακολούθησαν και άλλες δυσάρεστες συνέπειες όπως ο κόπος που έπρεπε να καταβάλλει ο άνθρωπος για να ζήσει, οι ασθένειες, ο θάνατος.

- **Η έμφυτη όμως ανάγκη του ανθρώπου για χαρά εξακολούθησε να υπάρχει...**

Όντως ο άνθρωπος παρόλο που απομακρύνθηκε από την πηγή της πραγματικής και ολοκληρωτικής χαράς, τον Θεό και Πατέρα του, άρχισε να ψάχνει υποκατάστατα αυτής. Για αυτό άλλωστε βλέπουμε το σύγχρονο άνθρωπο που είναι μακριά από το Θεό να ψάχνει παντού για τη χαρά χωρίς όμως να μπορεί να ικανοποιηθεί. Έτσι φτάνουμε να βλέπουμε και στην εποχή μας ότι αρκετοί συνάνθρωποι μας καταλήγουν στο ποτό, στα ναρκωτικά (παραισθήσεις-ψεύτικος κόσμος), η άλλες ψεύτικες χαρές που τους οδηγούν τελικά στην κατάθλιψη η ακόμη και στην αυτοκτονία. Στο

δυτικό κόσμο τα τελευταία χρόνια έχουν αυξηθεί πολύ αυτά τα κρούσματα. Τώρα δε με την οικονομική κρίση τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα.

Η αλήθεια είναι ότι μόνο κοντά στον Θεό, μέσα από την ζωή της Εκκλησίας μπορούμε να βρούμε την πραγματική χαρά.

• **Τι μας κάνει όμως να πιστεύουμε ότι η Εκκλησία προσφέρει την αληθινή χαρά; Ας δούμε πρακτικά πως η ζωή που προτείνει η Εκκλησία στο σύγχρονο άνθρωπο γίνεται πηγή χαράς και ειρήνης εσωτερικής.**

• Η ταπείνωση βοηθά τον άνθρωπο να μην ενοχλείται, να μη μαλώνει, να μην προσβάλλεται, άρα να διάγει βίο πολύ πιο χαρούμενο. Αν συγχωρούμε, αγαπούμε μπορούμε πολύ πιο εύκολα να συμβιώσουμε χαρούμενα. Δεν αγωνιούμε για το πως θα γίνουμε πρώτοι ούτε στενοχωριόμαστε διότι κάναμε κάποιο λάθος και φανήκαμε κατώτεροι από κάποιον άλλον

• Η άφεση των αμαρτιών στην Ιερά Εξομολόγηση ελαφραίνει τον άνθρωπο και τον απαλλάσσει από τύψεις και βάρη που κουβαλάει και τον βαραίνουν.

• Η τήρηση των εντολών του Θεού, δεν δεσμεύει αλλά απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη δουλεία των παθών, την επιρροή του κόσμου και την κυριαρχία του διαβόλου. Είναι τραγικό να μην μπορεί κάποιος να απαλλαγεί από τα πάθη του, τις αμαρτωλές συνήθειες, τις κοσμικές επιδράσεις. Η χριστιανική ζωή είναι η ζωή της κατ' εξοχήν ελευθερίας. Απαλλάσσει τον άνθρωπο από την τυραννία των παθών και του χαρίζει πλούσια καρποφορία σε έργα αρετής και αγιασμού (Ρωμ. ς 22).

• Η επικοινωνία με τους αδελφούς-συναθλητές μας. Πόσο πολύ ενισχυτικό είναι να γνωρίζουμε ότι κι ο δικός μας αγώνας αποτελεί ένα μικρό κρίκο στην αλυσίδα μεγάλων αθλητών του πνεύματος, όπως ήταν οι άγιοι, οι μάρτυρες, οι όσιοι, οι ασκητές... «μια ψυχή συναθλούντες» (Φιλ. α' 27). Πόσο θάρρος και δύναμη παίρνουμε στον αγώνα μας όταν βρισκόμαστε μαζί με άλλους νέους που έχουν τα ίδια φρονήματα, το ίδιο πιστεύω! «Σύμψυχοι, το εν φρονούντες» (Φιλ. β' 2)!

• Η εμπιστοσύνη στο Θεό, μας απαλλάσσει από το άγχος και την αγωνία που κυριολεκτικά κατακλύζουν το σύγχρονο άνθρωπο. Στον αγώνα μας δεν είμαστε μόνοι. Δίπλα μας στέκει ο Χριστός. Όταν λοιπόν αποθέτουμε την ψυχή μας, τις υποθέσεις μας και τα προβλήματά μας με εμπιστοσύνη στα παντοδύναμα χέρια Του, όλα αρχίζουν και αλλάζουν... Όταν προσευχόμαστε με καθαρή καρδιά, αγαπούμε ειλικρινά τον αδελφό μας, συμμετέχουμε στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, τότε όλα μεταμορφώνονται και λάμπουν. Η χριστιανική ζωή και ο πνευματικός αγώνας γίνονται πανηγύρι και η καρδιά μας πλημμυρίζει από τη χάρη και τη χαρά του Χριστού!

Όλα αυτά που προαναφέραμε αποδεικνύουν γιατί ο άνθρωπος που πιστεύει στο Θεό και εμπιστεύεται σε αυτόν τη ζωή του έχει περισσότερες προϋποθέσεις για να ζήσει μια χαρούμενη ζωή. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε και τη χάρη που δίνει ο Χριστός στους πιστούς που ζουν ενωμένοι μαζί Του. Αυτή η θεία χάρη είναι που προσφέρει τελικά τη χαρά στον άνθρωπο, τον κάνει να μην αποζητά τίποτε άλλο.

Ο νεοφανής Άγιος της εκκλησίας μας, Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης, έλεγε χαρακτηριστικά ότι «ο Χριστός είναι το παν. Από εκεί πηγάζει η χαρά. Όταν βρούμε το Χριστό, δε θέλουμε τίποτε άλλο, ησυχάζουμε. Είμαστε ειρηνικοί, χαρούμενοι, γεμάτοι. Δεν υπάρχει ούτε μελαγχολία, ούτε αρρώστια, ούτε πίεση, ούτε άγχος, ούτε κατήφεια, ούτε κόλαση. Ο έρωτας προς το Χριστό είναι κάτι άλλο. Δεν έχει τέλος, δεν έχει χορτασμό. Δίνει ζωή, δίνει σθένος, δίνει υγεία.... Πρέπει να είμαστε με το Χριστό, να αγαπήσουμε το Χριστό και τότε η χαρά θα είναι αναφαίρετη. Αυτό θέλει ο Χριστός, να μας γεμίζει από χαρά, διότι είναι η πηγή της χαράς. Αυτή η χαρά είναι δώρο του Χριστού...»

Πώς εκδηλώνεται η χαρά στη ζωή της εκκλησίας;

Με τις γιορτές. Αν δούμε το ημερολόγιο θα δούμε ότι κάθε μέρα είναι και μια γιορτή. Ο καθένας από εμάς έχει κάποιο όνομα που το γιορτάζει στη μνήμη κάποιου Αγίου ή σε άλλη μεγάλη εορτή του Χριστού ή της Παναγίας. Είναι χαρακτηριστικό πως εκδηλώνει η Εκκλησία τη χαρά της στις γιορτές: Με ψαλμωδίες και ύμνους, εγκωμιαστικούς λόγους, με πανηγυρικές τελετές (π.χ. αρτοκλασία και «χορός» γύρω από τους άρτους), με κατάλυση της νηστείας, κωδωνοκρουσίες, πολυελεύς κλπ. Και το κυριότερο: με την Θεία Λειτουργία που είναι φανέρωση της Βασιλείας του Θεού.

Όλα αυτά είναι εκφράσεις χαράς στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας. Για να μπορέσουμε όμως να νιώσουμε αυτό που προσπαθεί η Εκκλησία να μας δώσει, πρέπει ουσιαστικά και όχι τυπικά να μετέχουμε στα μυστήρια και τη λατρεία της. Για την συμμετοχή μας όμως στη Θεία Λατρεία θα μιλήσουμε σε άλλη συνάντηση.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μερικοί νέοι φέρνουν ως επιχείρημα για την απόσταση που κρατούν από τη ζωή της Εκκλησίας το γεγονός ότι αυτοί θέλουν να χαρούν τη ζωή, ενώ η Εκκλησία με τους κανόνες και τους περιορισμούς της τους αφαιρεί τάχα αυτήν τη δυνατότητα. Νομίζουν ότι το να ακολουθεί κανείς τη χριστιανική ζωή είναι κάτι εξαιρετικά δύσκολο, κουραστικό και καταπιεστικό. Πόσο λάθος κάνουν!

Διότι πράγματι, είναι αγώνας η χριστιανική ζωή αλλά είναι ωραίος αγώνας! Η εν Χριστώ ζωή δεν είναι στέρηση και περιορισμός είναι χαρά, ειρήνη και ελευθερία! Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός μάς διαβεβαιώνει ότι κάθε άνθρωπος κοντά Του θα βρει ειρήνη και ανάπαυση: *«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ’ ὑμᾶς ... καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν»* (Ματθ. ια΄ 28-30). Ελάτε κοντά μου όσοι είστε κουρασμένοι και αποκαμωμένοι κι εγώ θα σας αναπαύσω. Αναλάβετε τον ζυγό της χριστιανικής ζωής ... και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας. Διότι είναι ελαφρός ο ζυγός αυτός και το φορτίο που σας καλώ να σηκώσετε.

Όποιος δεν το πιστεύει αρκεί να το δοκιμάσει!

ΣΥΝΘΗΜΑ: Η χριστιανική ζωή είναι χαρά και ειρήνη!